L. Varga Péter

Sors, döntés, elhivatottság

KÖNYVKRITIKA - KETTEN EGY ÚJ KÖNYVRŐL - LXII. évfolyam, 5. szám, 2018. február 2.

Ketten egy új könyvről – *Szécsi Noémi: Egyformák vagytok. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2017, 240 oldal, 3299 Ft*

Talán ennyiből is érzékelhető, hogy az *Egyformák vagytok* nem hagyja érintetlenül azokat a, fogalmazzunk úgy, dilemmákat sem, amelyek egy (nemzet)történeti narratíva horizontjában a jelenkori közbeszédben sem ismeretlenek. Azt a kézzelfogható valóságot, hogy nem lehet akármit gondolni akármiről, akármikor, akárkinek. És hogy mikor, miről, ki és mit, azt leginkább a hatalmi szituációk döntik el. Nem egy nagy felismerés, persze, de elemi erejű, ha onnan nézzük, hogy az Em és az Elza elhallgatásaiból, vagyis *magánbeszédéből* keletkező nézőpont és diskurzus mindig is viszonylagosítja e felismerést. A regény tétje viszont mégsem ez a viszonylagosítás, mert azzal pusztán visszaállítaná a pólusok mesterségesen kialakított, ha úgy tetszik, hatalmi rendjét. Ennél többet tud a regény.